

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

lata 30-te XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Łąkowa 5
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: 933/4

6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**

**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami**

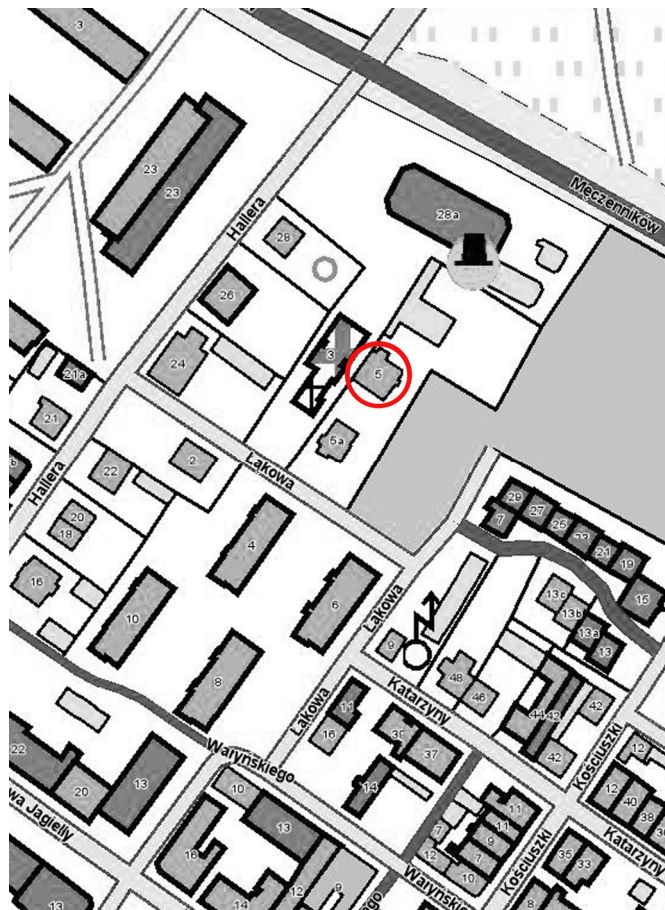
**Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejńska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie prostokąta, 2-kondygnacyjny, o zwartej bryle, murowany, otynkowany. Dach 2-połaciowy, niski, kryty papą. Fasada 5-osiowa, podkreślona cokołem i zwieńczona gzymsem. Okna zamknięte prostokątnie 4-skrzydłowe, ze stałym śłemeniem, drewniane i 2-skrzydłowe drewniane, ze szczebliną. Na wewnętrznej osi otwór wejściowy poprzedzony murowanymi schodami i wtórnym ażurowym gankiem z zadaszeniem. Drzwi 1-skrzydłowe, drewniane, wtórne. Elewacja na centralnej osi zwieńczona trójkątnym szczytem. Na elewacji bocznej wejście do piwnicy zamknięte łukiem odcinkowym z drzwiami 1-skrzydłowymi, deskowymi oraz otwory okienne, częściowo wtórnie zamurwane, okna 4-skrzydłowe, ze stałym śłemeniem, drewniane.

11. Stan zachowania

Zachowana bryła budynku. Zachowane częściowo stolarka.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. odbudowane wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i A.Goerke. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy nadał H.Muthesius. Po 1915r. odbudowywano wg planu P.Kahma.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.